

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Paupertas spe & fiducia, itemq[ue] justitia & fortitudine locuples.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

tos ad obediendum. Quòd si autem inopum est, se se libenter submittere iugo potentiorum, atque illis parere, quàn tò maiore reuerentia se Deo subijcient atque ab illo opem petent? Quòd si oratio humiliantis se penetrat nubes, & tantò altiùs ascendit, quàn tò se orans profundius demittit; nemo profectò humilior esse solet, quàm pauper, ad quem se Deus ipso inclinât, de quo Dauid ait:

Eccli. 35. 21. *Oratio humiliantis se penetrat nubes, & tantò altiùs ascendit, quàn tò se orans profundius demittit; nemo profectò humilior esse solet, quàm pauper, ad quem se Deus ipso inclinât, de quo Dauid ait:*

Psal. 107. 18. *Respexit in orationem humilium, & non spreuit precem eorum. Qui sunt isti humiles? illi qui alibi pauperes vocantur, ita enim dicitur:*

Psal. 9. 30. *Oculi eius in pauperem respiciunt. Quid ergo? an diuitum orationes non admittit Deus? Respondet Chrysologus: Deus suscipit pauperes, sed diuites non repellit; habentes suscipit, & ad se attrahit non habentes.* Nimirum sanè diuites non repellit, si ipsi venire, & pulsare non negligant, si institerint, vt admittantur, non excludentur, liminibus; sed pauperes attrahuntur, quia quasi velint nolint adducuntur. quo pacto? per orationem qua ad Deum ascenditur, & mens in Deum eleuatur. Magnum tamen est inter pauperis, & diuitis orationem discrimen. Orat diues, quem grauant opes: mille curis distrahitur, mille perturbationibus retrahitur: oratio talis ascendit, sed tam languens immo frigida, vt loco beneficij haberi debeat, si non repellatur, & dicatur: *nescio vos.* Orat & pauper, sed quia nudus est, & sæculi impedimentis liber, immo à calamitatibus etiam impellitur, ideò oratio eius expeditius, sine onere, ardentius cum calamitate ad cælum euolat, & velut in funiculis Adam attrahitur. Agite igitur, siue sponte, siue per vim pauperes, hoc vobis nunc superest, vos, oratio, & affectus vester ad Deum tantò potentius attrahitur, quàn tò pauciores habet impediētes. Nihil ergo vobis deesse dicite: omnia potest, cuius oratio accessum habet ad omnipotentem. Hæc solem stitit in medio cælo, immo etiam ad decem horas retroegit. Talia qui potest, cur queratur, sibi bouem abactum? aut ademptum peculium? Quamquam omnino, qui queritur, talia non potest. Voluntarij enim pauperis oratio ad Deum attrahitur, qualis fuit D. Dominicus, qui auditus est dicere, nihil se vniquam à Deo precibus contēdisse, quod non impetrârit.

XI. Ecce quàm potens sit pauper Dominicus? Nihil simile audeat dicere vel potentissimus Imperator. Quare & spes, & fiducia in diuinam

diuinam prouidentiam coniungi solet cum paupertate. Quin & iustitia: nullus enim alterius bonis insidiabitur, quæ sua sponte censet contemnenda & abijcienda. Nec iudex amans paupertatis, se pecunijs corrumpi sinet: immo iam olim paupertas fuit iudicis incorrupti argumentum. Et sunt, qui, ob paupertatis meritum, Apostolos totius mundi iudices putant à Christo constitutos. Quin & fortitudo, atque animositas ad pericula subeunda sociatur paupertati. Si enim, *non fit sine periculo facinus magnum & memorabile*, nemo paupere periculum potest facilius contemnere. *Rebus in angustiis facile est contemnere vitam.* Quid namque non audet pauper? cum enim parum habeat, quod amittat, per tela, per ignes intrat; per medios hostium cuneos penetrat. Miles, qui multa plaustra spolijs plena secum circumuehit, non sibi tantum, sed prædæ quoque suæ metuit. Vnde merito hæc talia vocantur *impedimenta*. O quantos suæ opes retrahunt à dimicando! Quam multi, cum classicum canitur, ipso auro suo magis expallefcunt! tunc solum fortes, quando poculis est certandum. Domi milites gloriosi, in campo fugaces cerni, qui Mercurium in pedibus, non item Martem in dextera habent. At vide mihi aliquem de grege pannosum, osseum militem, qui nihil amittere potest nisi famem, & sitim, si moritur; cum standum est, stat ut rupes; cum pugnandum, pugnat ut Achilles; certè tam citò de fuga non solet cogitare, potestque liberiùs dicere sibi:

Est hic, est animus lucis contemptor, & istum

Qui vitâ bene credat emi, quò tendis, honorem.

Virgil. lib. 9.
Æneid.

Multa, quæ fortitudo facit, facit paupertas, nam & ipsa conteritrix est timendorum, & animum aduersus ea, quæ possunt euenire format; exilia, bella, naufragia, incendia, famem & sitim meditatatur. Pauperibus dixit Dominus: *Cum persequentur vos in ciuitate ista, fugite in aliam.* Quasi dixisset: *Multa exilia patent fugienti.* Patria est, ubicumque vir fortis sedem sibi elegerit. Sedem autem sibi & pauper ubique eligere potest, & pro patria habet totum mundum. Vel hinc satis diues. Quia, ut Cicero ait: *Omnes sunt diuites, qui salo & terra frui possunt.*

Matth. 10. 23.

Q. Curtius
lib. 5.

Cic. 1. 3. de
offic.

Ad hanc animi constantiam & robur Deus homines, per incommoda paupertatis, exercet, *Ecce excoxi te, inquit, sed non qua-*

XII.

Isa. 48. 10.

S

fiat.